

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

1916. X. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

1916

Személy

Izgalmas gyűlés a hentesek ipartestületében

— Az Est tudósítójától —

A budapesti hentesipartestület tagjai tegnap délután gyűlést tartottak, a melyen izgalommal tárgyalták sérelmeiket és bajaikat. A hentesek az utóbbi időben nem jutnak áruhoz, a közönséget nem tudják kiszolgálni és iparuk így télen-ségre és pusztulásra van ítélve. A gyűlésen *Bittner* János elnökölt, a ki hosszú beszédben ismertette a hentesek sérelmeit.

Elmondta az elnök, hogy a sertésárak maximálása, a mely vidéken 6.80-ban, Budapesten 7.40-ban állapította meg a sertés árát, azt eredményezte, hogy megszünt a Budapestre való felhozatal, mert a két ár között lévő különbözet nem fedezi a költségeket és a kockázatot. Akkor ő azt kívánja a kormánytól, hogy Budapestre a sertés árát 7.80-ban állapítsák meg, ezt a kívánságát azonban nem teljesítették. Most már ez sem segítene, mert a kormány rendeletét vidéken egyáltalán nem tartják be, ott már 9—10 korona a sertés ára. Rájöttek ott, hogyan kell megkötni az üzleteket, hogy ne legyen belőle

baj. A miniszterelnök ur azt mondta a képviselőházban, hogy négy szemközt kötik meg az üzleteket és nem hívnak hozzá tanút, különben becsukná őket. Tehát megtanulták a hízalók, hogy a kasszában és az ólaknál tanuk nélkül kell tudni a sertésen. Ha nem így csinálnák, nagyon sokat be kellene csukni.

Egy hang: Jön azért sok seriés Budapestre a nagyvágókhoz.

Az elnök: Ahhoz, sajnos, nem nyulhatunk. Elmondja azután az elnök, hogy a budapesti hentesipartestület előterjesztést tett a kormánynak, hogy létesítsen központot a sertésre, a zsirra és a szalonnára, s a sertés rekvirálását oly módon hajtsa végre, hogy minden sertést, a mely eladásra kerül, be kell jelenteni a központnak, a melynek kötelessége lenne az áru elosztását végezni. A szalonna és a zsír-kezelését pedig úgy-é képzélik, hogy mindazt a zsírt és szalonnát a melyet a levágás helyén nem fogyasztanak el, a központnak kell átadni, a mely oda irányítja, a hol szükség van rá. Az előterjesztést nem fogadták el, s e tekintetben nem biztatók a kilátások. Azt mondják a miniszteriumokban, hogy a sertés a katonaságnak és Ausztriának kell.

— De nekünk is kell — kiáltják többen.

Az elnök: Van egy új rendelet, a mely úgy szól, hogy addig nem lehet sertést berakni a vagonokba, a míg nem jelentik a földművelésügyi miniszterium negyedik osztályának, hogy mennyi és milyen sertésről van szó és hogy hová irányították. Akkor jön a hivatalos sertésátvételi hivatal, vagy legalább is jöhet, s a sertést, a melyet maximális áron felül vettünk, — mert hiszen másképpen nem juthatunk hozzá — lefoglalja és átveszi a maximális 6.80 koronáért.

Azután a főváros legújabb rendeletével foglalkozott, a mely úgy intézkedik, hogy a hentesek a sertéshussal egyidejűleg arányos mennyiségű zsírt is kötelesek kiadásítani. Szomorú dolog, hogy az ügyosztályban nem hallgatnak meg szakértőt, még a tanácsnok alantasai sem, a kik egyedül akarnak élelmezési diktátorok lenni. Pedig a helyzet az, hogy a nagyvágóktól mi csak húst kapunk, hájért azonban hiába könyörgünk. Az eltűnik, nem tudni, hova.

Egy hang: Még gorombáskodnak is velünk. Azt mondják, ha a huszhoz egy kis zsírt kérünk, hogy takarodjunk.

Novák István: Milyen címen kapnak jogot a bankok, hogy vágjanak? És milyen címen dobnak ki bennünket és szorítanak ki helyünkről? Ők 8—10 koronáért veszik a sertést; őket nem lehet megbüntetni? Miért nem velünk vágatnak a hadseregnek? Mindenféle szövetségek vágna, hozzá még gorombáskodnak velünk, ha zsírt kérünk. Sőt az alelnökünk is goromba. Belelátunk a dologba és tudjuk, hogy gazdag bankok vágna.

A szenvedélyes hangon elmondott közbeszólásra az elnök válaszolt és megerősítette a panaszt. Bár a hiva-

3. talos köröknek — mondta — megvan minden eszköze a sertés feldolgozására, mégis *generális vállalkozó kapta a vágást, s kiadta alvállalkozónak. Generális vállalkozó az Élelmiszerszállító részvénytársaság, a mely kiadta alvállalatba az Általános Szövetkezetnek.* Mellettük még a katonaság is dolgozott. Pedig a vágóhid berendezésével nem az övéké volt, ők azonban egyszerűen elfoglalták a vágók fülkéit.

Egy hang: A Reich és Schlesinger cég is vág!

Az elnök: Az is az Élelmiszerszállító vállalata. Ezek vágnak nagyban, de hogy a zsírt hová teszik, hogy hová tűnik el, azt nem lehet tudni. Aztán itt van a Hungária Bank és a Parcellezó Bank, a melyek szintén kiszorították a vágókat.

— A mi részünkre építették a vágóhidat — szól közbe valaki.

Novák Lajos: A kisembereket üldözik, a nagyokat nem. A ki százczreket liferál maximális áron felül, azt nem büntetik. Aztán azt indítványozza, hogy a szövetkezetektől és a bankoktól ne vegyenek át húst, csak akkor, ha hájat is kapnak hozzá.

Az indítvány szenvedélyes vitát provokált, meg is szavazták az elnökkel szemben, a ki azután kijelentette, hogy csak azokat köte-

lezheti a határozat, a kik megszavazták, mert ezzel csak önmagukat sújtánák. Ha ugyanis a határozatnak érvényt szereznek, akkor húst sem kaphatnak. Majd a következőket panaszolta az elnök:

— Üzleteink tönkremennek, pedig csak arról van szó, hogy egy kis töpörtöt, meg egy kis kolbászt adhassunk a közönségnek. De nincs remény, mert cinikusan elzárkóznak jogos kívánságaink teljesítése elől. Támadta a fővárost is, a mely egyedül akarja ellátni Budapestet s azért van, hogy tolong a közönség az árusítóhelyek előtt.

Végül elfogadták *Obleser* Ferenc indítványát, a melynek értelmében elhatározták, hogy küldöttségben keresik fel a kereskedelmi minisztert, elmondják panaszukat és orvoslást kérnek.

